

ສາວຕຸດິຍໍ ທີ່ເຫັນລົກ ອະນາຄົມປິບຸຕິກິກສູລ ເຄເທ ເຖວ ກິກຊູສຫສລ້ານີ ກຸນຸ່ງນຸ່ຕີ, ຕຣາ ວິສາຂາຍ ມາຫາອຸປາລິກາຍ ໃນພະນະຄົມໄຊ້ວ່າສາວຕຸດິຍໍ ດັ່ງຈະກລ່າວໂດຍພິສດາຮ ອ. ພັນແທ່ງກິກຊູ ທ. ສອງ ຍ່ອມຈັນ ໃນເຮືອນ ຂອງເຄຣະຈູ້ໃຫ້ວ່າອ່ານາຄົມປິບຸຕິກິກສູລ ໃນພະນະຄົມໄຊ້ວ່າສາວຕຸດິຍໍ ຖື ທຸກ ທີ່ ວັນ, ອ. ເໜື່ອນຍອຍ່າງນັ້ນ ຄືວ່າ (ອ. ພັນແທ່ງກິກຊູ ທ. ສອງ ຍ່ອມຈັນ ໃນເຮືອນ) ຂອງນາງວິສາຂາ ຜູ້ມໍາຫາອຸປາລິກາ (ທຸກ ທີ່ ວັນ) ໃນ

ສາວຕຸດິຍໍ ໂຍ ໂຍ ທານໆ ທາຕຸກາໂມ ໂອຕີ; ໂສ ໂສ ເຕັ້ນ ອຸກິນຸ່ນ ໂອກາສໍ ລົງທຸວາ ກໂຣຕີ ໃນພະນະຄົມໄຊ້ວ່າສາວຕຸດິຍໍ ເປັນຜູ້ໄຄຮ່າເພື່ອອັນຄາວຍ ຊຶ່ງທານ ຍ່ອມເປັນ, (ອ. ບຸດຄລ) ນັ້ນ ນັ້ນ ໄດ້ແລ້ວ ຊຶ່ງ ໂອກາສໍ (ແກ່ໜ້າ ທ.) ທັ້ງສອງ ແລ້ານັ້ນເຖິງວ່າ ຍ່ອມກະທຳ ໃນ

“ກືການຄາຕີ” ໃນ

(ອ. ອັນຄາມ) ວ່າ “(ອ. ບຸດຄລ ນັ້ນ ນັ້ນ ໄດ້ແລ້ວ ຊຶ່ງໂອກາສໍ ແກ່ໜ້າ ທ. ທັ້ງສອງ ແລ້ານັ້ນເຖິງວ່າ ຍ່ອມກະທຳ) ເພຣະເທູ້ອະໄວ” ດັ່ງນີ້ ໃນ

“ຖຸມທຸກ ທານຄຸດຳ ອະນາຄົມປິບຸຕິໂກ ວ່າ ວິສາຂາ ວ່າ ອາຄຕາຕີ ປຸຈຸນິຕຸວາ, “ນາຄຕາຕີ ວຸດເຕ, ສັດສັກສຸລົ່ມ ວິສຸລະບຸເຊົດຕຸວາ ກາຕານມຸນົມ” ກີ່ ທານໆ ນາມເຕັ້ນນຸ່ຕີ ຄຣານຸ່ຕີ ໃນ

(ອ. ອັນແກ້) ວ່າ “(ເພຣະວ່າ) (ອ. ຜັນ ທ.) ຕາມແລ້ວ ວ່າ ‘ອ. ເຄຣະຈູ້ໃຫ້ວ່າອ່ານາຄົມປິບຸຕິກິກສູລ ທີ່ ອີ່ວ່າ ອ. ນາງວິສາຂາ ມາແລ້ວ ສູ່ ໂຮງແທ່ງທານ ຂອງທ່ານ ທ. ທີ່ ອີ່ວ່າ’ ດັ່ງນີ້, (ຄຣັນມື່ອຄຳ) ວ່າ ‘(ອ. ເຄຣະຈູ້ໃຫ້ວ່າອ່ານາຄົມປິບຸຕິກິກສູລ ທີ່ ອີ່ວ່າ ອ. ນາງວິສາຂາ) ໄນ ມາແລ້ວ (ສູ່ໂຮງແທ່ງທານ ຂອງເຮົາ ທ.)’ ດັ່ງນີ້ (ອັນທາຍກ ທ.) ກລ່າວແລ້ວ, ຍ່ອມຕິເຕີຍ ແມ່ຊຶ່ງທານ (ອັນທາຍກ ທ.) ສລະ ຊຶ່ງແລ່ນ ແກ່ໜ້າ ແກ່ໜ້າ ແລ້ວຈຶ່ງກະທຳແລ້ວ ວ່າ ຂຶ້ວ່າ ອ. ທານ ນັ້ນ ອະໄວ’ ດັ່ງນີ້” (ດັ່ງນີ້) ໃນ

ອຸໂປັນ ທີ່ ເຕ ກິກຊູສຸຂະສົນ ຮູ່ຈົບ ອຸນຸ່ຈົບວິກິຈຈານ ຈ ຈານນຸ່ຕີ ໃນ

ເພຣະວ່າ (ອ. ຜັນ ທ.) ແລ້ານັ້ນ ແມ່ທັງສອງ ຍ່ອມຮູ້ ຊຶ່ງຄວາມຂອບໃຈ ຂອງໜູ່ແກ່ໜ້າ ກິກຊູ ດ້ວຍ ຂຶ້ງກິຈຈານ ສົມຄວາ ທ. (ແກ່ໜູ່ແກ່ໜ້າ ກິກຊູ) ດ້ວຍ ໃນ

ເຕັ້ນ ວິທຣນຸເຕັ້ນ, ກິກຊູ ຈິຕຸຕານວູປ່ມເວ ກຸນຸ່ງນຸ່ຕີ ໃນ

(ຄຣັນມື່ອໜັນ ທ. ສອງ) ແລ້ານັ້ນ ອູ້ອູ້ຢູ່, ອ. ກິກຊູ ທ. ຍ່ອມຈັນ (ຊຶ່ງວັດຖຸ) ອັນສົມຄວາແກ່ຈິຕັນນັ້ນເຖິງວ່າ ໃນ

ຕະລຸມາ ສັບເພ ທານໆ ທາຕຸກາມາ ເຕ ດເທຸວາ ດຈນນຸ່ຕີ ໃນ

ເພຣະເທູ້ນັ້ນ (ອ. ຜັນ ທ.) ທັ້ງປ່ວງ ຜູ້ໄຄຮ່າເພື່ອອັນຄາວຍ ຊຶ່ງທານ ພາເຄາແລ້ວ (ຊຶ່ງໜັນ ທ. ສອງ) ແລ້ານັ້ນ ຍ່ອມໄປ ໃນ

ອົຕີ ເຕ ອົຕົໂນ ຂເຣ ກິກຊູ ປຣວິລິຕຸ່ນ ລກນຸ່ຕີ ໃນ

(ອ. ຜັນ ທ. ສອງ) ແລ້ານັ້ນ ຍ່ອມໄມ້ໄດ້ ເພື່ອອັນອັນຄາສ ຊຶ່ງກິກຊູ ທ. ໃນເຮືອນ ຂອງຕານ ດ້ວຍປະກາດນີ້ ໃນ

๗๗ วิสาข “ໂກ ນຸ ໂຍ ມມ ຈານ ຄທວາ ກິກຸ່ສູ່ສົ່ມ ປຣິວິສີສຸຕືຕິ ອຸປະເຮນຕີ ບຸດຸຕສຸສ ຩີຕັ້ນ ທິສວາ ຕ ອຸດຸໂນ ຈານ ຈປເລີ ”

ໃນລຳດັບນັ້ນ ອ. ນາງວິສາຂາ ໄດ້ຮ່ວມວູ້ວ່າ “ອ. ໄຄຮ່ານອແລ ດໍາຮ່ວມເລື່ອ ໃນຕຳແໜ່ງ ຂອງເວາ ຈຳກັ້ງຄາສ ທີ່ໜູ່ແໜ່ງ ກິກຸ່ຊູ່” ດັ່ງນີ້ ເຫັນແລ້ວ ທີ່ໜູ່ຈົດ ພົມບຸຕ ຕັ້ງໄວ້ແລ້ວ (ທີ່ຈົດ) ນັ້ນ ໃນຕຳແໜ່ງ ຂອງຕານ ບ.

ສາ ຕສສາ ນິເວສເນ ກິກຸ່ສູ່ສົ່ມ ປຣິວິສີຕິ ”

(ອ. ຈົດ) ນັ້ນ ຍ່ອມຈຳກັ້ງຄາສ ທີ່ໜູ່ແໜ່ງກິກຸ່ຊູ່ ໃນນິເວສນ (ຂອງນາງວິສາຂາ) ນັ້ນ ບ.

ອນາຄົມບົນທຶກ ມາຫາສຸກທຸກ ນາມ ເສົ້າຈົບົ້າຕົ້ນ ຈປເລີ ”

ແມ່ວ. ເຄຣະຈູ້ຈີ້ວ່າວ່ອອນາຄົມບົນທຶກ ຕັ້ງໄວ້ແລ້ວ ທີ່ຈົດຜູ້ຈົບົ້າຕົ້ນ ທີ່ສຸດ ທີ່ຈົບົ້າມາຫາສຸກທຸກທາ ບ.

ສາ ທີ່ ກິກຸ່ຊູ່ ເວຍຍາວຈຸ່ມ ກໂຮນຕີ ດັນ ສຸນທີ່ ໂສຕາປັນໝາ ທຸດວາ ປັດຖາລິ ບ.

ກົບ (ອ. ນາງມາຫາສຸກທຸກທາ) ນັ້ນ ກະທຳອູ່ ທີ່ຄວາມຂວາຍ ແກ້ກິກຸ່ຊູ່ ທ. ພ້ອຍ່ ທີ່ໜົມ ເປັນພຣະໂສດາບັນ ເປັນ ໄດ້ປັບແລ້ວ ສູ່ຕະຫຼາດແໜ່ງຜ້ວ ບ.

๗๗ ຈຸລລສຸກທຸກ ຈປເລີ ”

ໃນລຳດັບນັ້ນ (ອ. ເຄຣະຈູ້ຈີ້ວ່າວ່ອອນາຄົມບົນທຶກ) ຕັ້ງໄວ້ແລ້ວ ທີ່ນາງຈຸລລສຸກທຸກທາ ບ.

ສາປີ ຕເຄາ ກໂຮນຕີ ໂສຕາປັນໝາ ທຸດວາ ປັດຖາລິ ດຕາ ບ.

(ອ. ນາງຈຸລລສຸກທຸກທາ) ແນ້ນ ກະທຳອູ່ ແກ້ວຂອຍຢ່າງນັ້ນແກ່ເຫັນ ເປັນພຣະໂສດາບັນ ເປັນ ໄປແລ້ວ ສູ່ຕະຫຼາດແໜ່ງຜ້ວ ບ.

ອຕ ສຸມນາເທົ່ງ ນາມ ກົມົງຈົບົ້າຕົ້ນ ຈປເລີ ”

ດັ່ງນັ້ນ (ອ. ເຄຣະຈູ້ຈີ້ວ່າວ່ອອນາຄົມບົນທຶກ) ຕັ້ງໄວ້ແລ້ວ ທີ່ຈົດຜູ້ນ້ອຍທີ່ສຸດ ທີ່ຈົບົ້າ ສຸມນາເທົ່ງ ບ.

ສາ ປນ ດັນ ສຸດວາ ສກທາຄາມີພລ ປຕວາ, ກຸມາຮົກກາວ ທຸດວາ ຕັກງານປັນ ອພາສຸເກີນ ອາຕຸວາ ອາຫາຮຸປຈຸເນທິ ກາຕວາ ປິຕັ້ນ (P142) ຖກງານກາມ ທຸດວາ ປັກໂກສາເປີ ”

ກົບ (ອ. ນາງສຸມນາເທົ່ງ) ນັ້ນ ພັດແລ້ວ ທີ່ໜົມ ບຣລຸແລ້ວ ທີ່ສກທາຄາມີພລ ເປັນນາງກຸມາຮົກກາວເທິ່ງ ເປັນ ເປັນຜູ້ກະລັບກະລ່າຍ (ພຣະຄວາມທຸກໆ) ມີ່ຄວາມສໍາຮັບ ອັນເມື່ອຢ່າງນັ້ນເປັນຮູບ (ເປັນ) ກະທຳແລ້ວ ທີ່ການເຂົ້າປະຕິບັດທີ່ອາຫານ ເປັນຜູ້ໄດ້ເພື່ອອັນ ເຫັນ ທີ່ປົດ ເປັນ (ຍັງບຸດຄດ) ໄທ້ເຮັດວຽກແລ້ວ ບ.

ໂສ ເອກສົມ ທານຄຸດ ຕສສາ ສາສນ ສຸດວາວ ອາຄນທຸວາ “ກີ ອມມ ສຸມເນຕີ ອາຫ ບ.”

(ອ. ເຄຣະຈູ້ຈີ້ວ່າວ່ອອນາຄົມບົນທຶກ) ນັ້ນ ພັດແລ້ວເຫັນ ທີ່ຂ່າວສາສົນ (ຂອງນາງສຸມນາເທົ່ງ) ນັ້ນ ໃນໂຮງແໜ່ງທານ ແກ່່ງທີ່ນີ້ ມາແລ້ວ ກລ່າວແລ້ວ ວ່າ “ດູກອນສຸມນາ ຜູ້ແມ່ ອ. ອະໄຣ” ດັ່ງນີ້ ບ.

ສາ ປິຕັ້ນ ອາຫ “ກີ ກົມົງຈົບົ້າຕົ້ນ” ບ.

(อ. นางสุมนาเทวี) นั่น กล่าวแล้ว ระบุว่า “ดูก่อนหน้องชายผู้น้อยที่สุด อ. อะไว” ดังนี้ ฯ

“วิปุลปลิ อมมาติ ฯ

(อ. เศรษฐีชื่อว่าอนาคตบินทิกะ กล่าวแล้ว) ว่า “ดูก่อนแม่ (อ. เจ้า) ย่อมเพ้อ หรือ” ดังนี้ ฯ

“น วิปุลปามิ กนิญญาติการิ ฯ

(อ. นางสุมนาเทวี กล่าวแล้ว) ว่า “ดูก่อนหน้องชายผู้น้อยที่สุด (อ. เรอา) ย่อมไม่เพ้อ” ดังนี้ ฯ

“ภายลิ อมมาติ ฯ

(อ. เศรษฐีชื่อว่าอนาคตบินทิกะ กล่าวแล้ว) ว่า “ดูก่อนแม่ (อ. เจ้า) ย่อมกลัว หรือ” ดังนี้ ฯ

“น ภายมิ กนิญญาติการิ ฯ

(อ. นางสุมนาเทวี กล่าวแล้ว) ว่า “ดูก่อนหน้องชายผู้น้อยที่สุด (อ. เรอา) ย่อมไม่กลัว” ดังนี้ ฯ

เอตุก์ วตุวายา ปน สา กาลਮกาลิ ฯ

ก์ (อ. นางสุมนาเทวี) นั่น ครั้นกล่าวแล้ว (ซึ่งค้ำ) อันมีประมาณเท่านี้นั่นเที่ยว ได้กระทำแล้ว ซึ่งกาล ฯ

โถ โลสถาปโนนิปิ สมโน เสภูจิ ธีตริ อุปุปนุสก์ อธิวาเสตุ อสากโภโนโต ธีตุ สรีกิจจั่ว การเดว่า โรหนูโต สหัตุ สนธิก คงตุว่า, “กี คหปติ ทุกขี ทุกมโน อสสุมุไข รุ่มมาโน อาทิตย์สีติ วุฒิเต, “ธีตา เม ภานุเต สุมนาเทวี กา ลกตาติ อาห ฯ

อ. เศรษฐี นั่น แม้เป็นพระสดับัน มืออยู่ ไม่อลาอยู่ เพื่ออันยังความโศกอันเกิดขึ้นแล้ว ในธิดา ให้ออยู่ทับ (ยังบุคคล) ให้ กระทำแล้ว ซึ่งกิจคือการเผาซึ่งสรีระ ของธิดา ร้องไห้อยู่ ไปแล้ว สู่สำนัก ของพระศาสดา, (ครั้นเมื่อพระดำรัส) ว่า “ดูก่อน คฤหบดี (อ. ท่าน) เป็นผู้มีความทุกข์ เป็นผู้มีเจ้อนโทยประทุษร้ายแล้ว เป็นผู้มีหน้าอันเต็มแล้วด้วยนำตา (เป็น) ร้องไห้ อยู่ เป็นผู้มาแล้ว ย่อมเป็น เพราะเหตุไร” ดังนี้ (อันพระศาสดา) ตรัสแล้ว, กราบทูลแล้ว ว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ อ. นางสุมนาเทวี ผู้เป็นธิดา ของข้าพระองค์ เป็นผู้มีกำลังอันกระทำการแล้ว (ย่อมเป็น)” ดังนี้ ฯ

“อต กาสما โสจลิ, นน ສพุเพล เอกลิ ก ມรณนุติ ฯ

(อ. พระศาสดา ตรัสแล้ว) ว่า “(ครั้นเมื่อความเป็น) อย่างนั้น (มืออยู่), (อ. ท่าน) ย่อมเคร้าโคก เพราะเหตุไร, อ. ความตาย (แห่งลัตต์ ท.) ทั้งปวง เป็นธรรมชาตเป็นไปโดยส่วนเดียว (ย่อมเป็น) มีเช่นหรือ” ดังนี้ ฯ

“ชานาเมต ภานุเต, เยวูป้า ปน เม หิโตรตบปสมบันุ ธีตา, สา มรณกาล ลิ ปจุปภูลาเบตุ อสากโภโนติ วิปุลปามانا มตา: เตน เม อนบุปก โภมนส ล อุปปุชติติ ฯ

(อ. เศรษฐีชื่อว่าอนาคตบินทิกะนั่น กราบทูลแล้ว) ว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ (อ. ข้าพระองค์) ย่อมรู้ (ซึ่งเหตุ) นั่น, ส่วนว่า อ. ธิดา ของข้าพระองค์ เป็นผู้มีอย่างนี้เป็นรูป เป็นผู้ถึงพร้อมแล้วด้วยทริและโวตตับปะ (ย่อมเป็น), (อ. ธิดา ของข้า

พระองค์) นั้น ไม่อาจอยู่ เพื่ออันยังสติให้เข้าไปตั้งไว้เดพะ ในกาลเบ็นที่ตาย เพ้ออยู่ ตายแล้ว เพราะเหตุนั้น อ. ความโถมันส์ อันมีใช่น้อย ย่อมเกิดขึ้น แก่ข้าพระองค์” ดังนี้ ฯ

“กี ปน ตาย กิติ มหามณฑล ฯ

(อ. พระคำสดา ตรัสแล้ว) ว่า “ดูก่อนมหาเศรษฐี กี (อ. คำ) อะไร (อันธิดา ของท่าน) นั้น กล่าวแล้ว” ดังนี้ ฯ

“อห ต ภนูเต ‘กี อุมม สุมเนติ อามนเตสี, ဓ ម อาท ‘กี กนิญญาติกาติ; โตต ‘วิปุลปลิ อุมมาติ วุฒูเต, ‘น วิปุลปามิ กนิญญาติกาติ; ‘ภายลิ อุมมาติ, ‘น ภายมิ กนิญญาติกาติ; เอตตก วตวา กามกานติ ฯ

(อ. เครรชุชีว่าว่าอนาคตบิณฑิกนั้น กราบทูลแล้ว) ว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ อ. ข้าพระองค์ เรียกมาแล้ว (ซึ่งธิดา) นั้น ว่า ‘ดูก่อนแม่ ผู้ซึ่อว่าสุ่มนา อ. อะไร’ ดังนี้ (ครั้นเมื่อความเป็น) อย่างนั้น (มืออยู่), (อ. ธิดา ของข้าพระองค์ นั้น) กล่าวแล้ว ว่า ‘ดูก่อนน้องชายผู้น้อยที่สุด อ. อะไร’ ดังนี้ ภะข้าพระองค์, ในลำดับนั้น (ครั้นเมื่อคำ) ว่า ‘ดูก่อนแม่ (อ. เจ้า) ย่อมเพ้อ (หรือ)’ ดังนี้ (อันข้าพระองค์) กล่าวแล้ว, (อ. ธิดา ของข้าพระองค์ นั้น กล่าวแล้ว) ว่า ‘ดูก่อนน้องชายผู้น้อยที่สุด (อ. เรอา) ย่อมไม่เพ้อ’ ดังนี้, (ครั้นเมื่อคำ) ว่า ‘ดูก่อนแม่ (อ. เจ้า) ย่อมกลัว (หรือ)’ ดังนี้ (อันข้าพระองค์ กล่าวแล้ว), (กล่าวแล้ว) ว่า ‘ดูก่อนน้องชายผู้น้อยที่สุด (อ. เรอา) ย่อมไม่กลัว’ ดังนี้, (อ. ธิดา ของข้าพระองค์ นั้น) ครั้นกล่าวแล้ว (ซึ่งคำ) อันมี ประมาณเท่านี้ “ได้กระทำแล้ว ชีวากลาง” ดังนี้ ฯ

ဓ ဓ ภค瓦 อาท “น ທ ቴ ມಹಾಮಣಿ ಹೀತಾ ವಿಪುಲಪತ್ರಿತಿ ฯ

ครั้นนั้น อ. พระผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสแล้ว ว่า “ดูก่อนมหาเศรษฐี กี อ. ธิดา ของท่าน ย่อมเพ้อ หมายได้” ดังนี้ (กะเศรษฐี) นั้น ฯ

“ဓ ಗಸುಮಾ ಏವಮಾಹಾತಿ ฯ

(อ. เครรชุชีว่าว่าอนาคตบิณฑิกนั้น ทูลตามแล้ว) ว่า “(ครั้นเมื่อความเป็น) อย่างนั้น (มืออยู่), (อ. ธิดา ของข้าพระองค์ นั้น) กล่าวแล้ว อย่างนี้ เพราเหตุไร” ดังนี้ ฯ

“กนಿಷ್ಠಿತುತಾಯಾ; ಹೀತಾ ತಿ ತೆ ಕಥಪತಿ ಮದುಪಲೆಹಿ ತಯಾ ಮಹಲಿಕಾ; ತ್ರಂ ತಿ ಸೋಪನುಣಿ, ಹೀತಾ ಪನ ತೆ ಸಕಥಾಮಿನಿ; ಸಾ ಮದುಪಲೆಹಿ ಮಹಲಿಕಿತುತಾ ತೆ ಏವಮಾಹಾತಿ ฯ

(อ. พระคำสดา ตรัสแล้ว) ว่า “(อ. ธิดา ของท่าน นั้น กล่าวแล้ว อย่างนี้) เพราความที่ (แห่งท่าน) เป็นน้องชายผู้น้อย ที่สุดนั่นเทียว, ดูก่อนคุหาบดี ด้วยว่า อ. ธิดา ของท่าน เป็นหญิงผู้ถือเอาชีวความเป็นแห่งบุคคลผู้ใหญ่ กว่าท่าน โดย มรรคและผล ท. (ย่อมเป็น), จะวอยู่ อ. ท่าน เป็นโสดาบัน (ย่อมเป็น), ส่วนว่า อ. ธิดา ของท่าน เป็นสักಥಾಮಿನಿ (ย่อม เป็น), (อ. ธิดา ของท่าน) นั้น กล่าวแล้ว อย่างนี้ กะท่าน เพราความที่ (แห่งตน) เป็นหญิงถือเอาชีวความเป็นแห่งบุคคล ผู้ใหญ่ โดยมรรคและผล ท.” ดังนี้ ฯ

“ಆಂ ಘನುತೆತಿ ฯ

(อ. เครรชุชีว่าว่าอนาคตบิณฑิกนั้น ทูลตามแล้ว) ว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ อ. อย่างนั้น (หรือ)” ดังนี้ ฯ

“ເອວ່າ ດັບປືຕິຕີ ແລ້ວ

(ອ. ພຣະຄາສດາ ຕຣັສແລ້ວ) ວ່າ “ດູກ່ອນຄຖທັບດີ ອ. ອຍ່າງນັ້ນ” ດັ່ງນີ້ ແລ້ວ

“ອີຫານີ ກຸທີ ນິພຸພຸດູຕາ ການແຕຕີ ແລ້ວ

(ອ. ເຄຣະຈູ້ອໍາວ່າວ່າອ່ານາຄົມບົນທຶກນັ້ນ ກຽບທຸລແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ພຣະວົງຄົ່ງເຈົ້າຈົບ ໃນກາລນີ້ (ອ. ນາງສຸມນາເທົ່າ) ບັນເກີດແລ້ວ (ໃນ
ທີ) ໄທ່ານ” ດັ່ງນີ້ ແລ້ວ

“ດຸລືຕກວານ ດັບປືຕິ ຖຸ້າເຕີ, (**P143**) “ການຸ່າມ ມມ ອີຕາ ອີຈ ມາຕາການໆ ອຸນຫຼາຍ ນັ້ນທ່ານາ ວິຈິຕຸວາ ອິໂຕ ດັນຕຸ
ວາຢີ ນັ້ນທ່ານີ້ຈາເນແຍວ ນິພຸພຸດູຕາຕີ ແລ້ວ

(ຄົ້ນນີ້ມີ່ພຣະດຳຮັສ) ວ່າ “ດູກ່ອນຄຖທັບດີ (ອ. ນາງສຸມນາເທົ່າ ບັນເກີດແລ້ວ) ໃນກາພີ້ອໍາວ່າດຸລືຕ” ດັ່ງນີ້ (ອັນພຣະຄາສດາ) ຕຣັສແລ້ວ
, (ອ. ເຄຣະຈູ້ອໍາວ່າວ່າອ່ານາຄົມບົນທຶກນັ້ນ ກຽບທຸລແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ພຣະວົງຄົ່ງເຈົ້າຈົບ ອ. ອີຕາ ຂອງຂ້າພຣະວົງຄ ເຖິງວິເພີດເພີນ
ອູ້ແລ້ວ ໃນຮ່ວ່າງ ແທ່ງໝາຕີທ. (ໃນໂລກ) ນີ້ ແມ່ໄປແລ້ວ (ຈາກໂລກ) ນີ້ ບັນເກີດແລ້ວ ໃນທີເປັນທີ່ເພີດເພີນນັ້ນເທິງ (ຫົວ່າ)
ດັ່ງນີ້ ແລ້ວ

ອັນ ລົ້ມ ສົດຖາ “ອາມ ດັບປື ອປປມຕູຕາ ນາມ ດໜກູຈາ ວາ ປຸພື້ນຕາ ວາ ອີຈໂລກ ຈ ປ່ໂລກ ຈ ນັ້ນທຸດີເຢວາຕີ
ວາຕຸວາ ອົມ ດາວມາກ

ຄົ້ນນີ້ ອ. ພຣະຄາສດາ ຕຣັສແລ້ວ ວ່າ “ດູກ່ອນຄຖທັບດີ ເອ (ອ. ອຍ່າງນັ້ນ), (ອ. ຊນ ທ.) ຂຶ້ອ ຜູ້ມີປະມາຫຼວດແລ້ວ ເປັນຄຖ້ລັກ
ຫົວ່າ ຢື່ວ່າ ເປັນບຣພົມ (ເປັນ) ຍ່ອມເພີດເພີນນັ້ນເທິງ ໃນໂລກນີ້ດ້ວຍ ໃນໂລກອື່ນດ້ວຍ” ດັ່ງນີ້ (ກະເຄຣະຈູ້ອໍາວ່າວ່າອ່ານາຄົມ
ທຶກ) ນັ້ນ ຕຣັສແລ້ວ ຜົ່ງພຣະຄາດາ ນີ້ ວ່າ